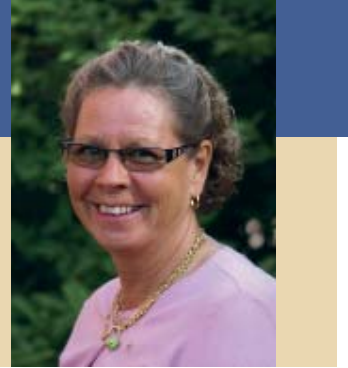

Ge bort ett **medlemskap** i år!

Anne Carlsson
Förbundsordförande

Inledningsvis vill jag i årets första ledare passa på att önska alla en god fortsättning på 2009 och tacka för 2008. Det är lite svårt att bestämma sig för om jag skall summera det gamla året eller fundera lite på det år som kommer. Det känns just nu mer viktigt att fundera lite på vad som kommer att hända under det år som kommer även om kristallkulan är lite grumlig.

De av er som läste min förra ledare vet att jag är ytterst kritisk till den så kallade "Rehabiliteringskedjan", kedjan som innehåller allt utom just det som är viktigast för oss, rehabilitering. Tyvärr så har ministerns syn på hur kedjan skall fungera endast blivit en pappersprodukt som inte fungerar i den verklighet som vi reumatiker lever i. Om nu inte tanken med rehabiliteringskedjan är just det som inträffar, nämligen att vi blir av med våra arbeten eller måste ta ett arbete med lägre arbetstid än vi kan försörja oss på. Jag trodde i min enfald att det fina socialförsäkringssystem vi under många år har byggt upp i Sverige, under all framtid skulle finnas som ett ekonomiskt skyddsnät för oss när vi blir skadade eller sjuka.

Tyvärr är det bara att konstatera att så inte är fallet och jag kommer att på alla sätt fortsätta försöka få våra beslutsfattare att inse att den så kallade "Rehabiliteringskedjan" inte fungerar för personer med kroniska diagnoser. Ge oss istället en god vård och en rehabilitering värd namnet så att vi kan använda de funktioner som är möjliga när vi har en reumatisk sjukdom. Jag tror inte ett ögonblick på att någon av oss inte skulle vilja ha ett arbete om vi bara klarade av det, på hel- eller deltid men kanske med hjälp av en liten del ersättning för sjukdom från Försäkringskassan.

Vi kommer under året att se över vår diagnosombudsverksamhet. Det finns idag fem diagnosgrupper samt ett uppdrag från vår förbundsstämma att jobba mer med osteoporos. Dessa grupper har verksamhet i distrikt och föreningar men många av er medlemmar har efterfrågat mer specifik

information om respektive diagnos. Hur man på ett enklare sätt än i dag kan få mer kunskap om en speciell diagnos är också en synpunkt som kommit fram. Vi skall naturligtvis inte ge råd om olika sjukdomar eller ställa diagnoser, det är sjukvårdens uppgift. Vår uppgift är att på ett ännu bättre och enklare sätt än i dag ge dem av er som vill ha det mer kunskap om era diagnoser, men också kunskaper om vart man kan vända sig för att få råd, stöd och behandling. Ni som har synpunkter får gärna höra av er med olika idéer om vad vi skall fokusera på när det gäller vår diagnosombudsverksamhet eller vi kanske skall kalla det för diagnosverksamhet i stället.

En fråga som jag brukar skriva några ord om i nästan varje ledare är medlemsvärvningen. Vi vet att det finns nästan en miljon reumatiker i Sverige. Reumatikerförbundet har inte en miljon medlemmar, vilket innebär att det finns ett stort antal personer som vi kan fråga om de vill bli medlemmar hos oss. Underlaget finns ju och varför är vi inte alla duktigare på att fråga vår granne som nyss har fått en ny höftled om han eller hon vill bli medlem.

Varför frågar vi inte vår gamla svärmor som nyss har fått diagnosen osteoporos om vi kan få ge henne ett medlemskap i Reumatikerförbundet som födelsedagspresent. Min svärmor fick ett medlemskap i julklapp. Kanske bästa väninnan som har generell värk och troligen fibromyalgi vill vara medlem men inte blir det för att ingen berättat för henne att fibromyalgi är en diagnos som finns med bland våra fem diagnosgrupper.

Tänk om vi alla gav bort ett medlemskap eller värvade en medlem i år. Då skulle vi vara långt över hundratusen medlemmar. Det är väl en bra början mot miljonen även om vi helst vill att de reumatiska sjukdomarna skall kunna botas.

Med dessa avslutande ord så hoppas jag på att vi snart går mot en vår fylld av ljus och av sol och många fler medlemmar.